

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku J. G.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.
o podleganie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej
działalności gospodarczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 18 marca 2005 r.,
na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.
z dnia 26 października 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. G. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sadu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 26 października 2004 r. III AUa .../04 w sprawie o podleganie ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Kasację oparł na obu podstawach wymienionych w art. 393¹ k.p.c. i przedstawił następującą okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie: „w sprawie występuje zagadnienie prawne wymagające rozstrzygnięcia a budzące wątpliwości rysujące się na tle stanu faktycznego sprawy sprowadzające się do pytania czy osoba prowadząca działalność gospodarczą podlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu

społecznemu ma prawo do wyłączenia z obowiązku podlegania ubezpieczeniu społecznemu na podstawie zgłoszeń w urzędzie skarbowym przerw czy też zawieszenia prowadzonej działalności w świetle przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i prawa o działalności gospodarczej”.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. Przedstawiony w kasacji problem nie nosi cech istotnego zagadnienia prawnego, gdyż nie wskazuje się przepisów prawnych, których zastosowanie mogłoby budzić wątpliwości. Wnoszący kasację powołuje się na dwie ustawy a sformułowanie zagadnienia wskazuje, że chodzi mu o to, aby Sąd Najwyższy znalazł podstawę prawną uzasadniającą jego żądanie. Nie uzasadnia przyjęcia kasacji do rozpoznania przedstawienie zagadnienia bez powołania się na konkretne przepisy prawa.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.